

вестниците „Народно земеделско знаме“ и „Свободен народ“. Официално мобилизацията е обявена като борба срещу безделниците, а спирането на вестниците се свързва със стачки на печатарски работници, отказващи да печатат опозиционна преса⁵⁷. При тези условия естествено е Н. Петков и К. Лулчев да търсят съветите и подкрепата на западните представители в София и те действително правят това, като използват и други предоставени им възможности за контакти.

Лидерите на опозицията според Ст. Пинтев „недвусмислено свързват надеждите за успех на своята кауза с английската и американската помощ“⁵⁸.

През май и юни мерките срещу опозицията стават още по-строги. На 5 юни 1947 г. ВНС сменя депутатския имунитет на Н. Петков и разрешава неговото задържане⁵⁹. Той е арестуван и подведен под съдебна отговорност⁶⁰. Известно е, че при обиска на неговия дом са намерени писмени оставки на 23 опозиционни депутати, в това число и на „независимия“ Петко Стоянов. След като преценява поведението на тези народни представители, при много бурни дебати ВНС отнема депутатските им мандати⁶¹.

След този акт членове на опозиционните партии, особено на БЗНС, се включват в редиците на Отечествения фронт. Пример в това отношение е на околийското настоятелство на БЗНС „Н. Петков“ в Казанлък⁶². На 29 юли 1947 г. е публикуван обвинителният акт срещу Н. Петков. На 5 август с.г. започва публичното разглеждане на процеса⁶³ в присъствието на повече от 23 чуждестранни кореспонденти и аташета по печата⁶⁴.

Англичани и американци започват особено интензивна кампания в защита на Петков в средата на август, след като на 16 с.м. смъртната присъда над него е вече произнесена. Но в изпратената „шифровка“ от Г. Димитров на 17 септември 1947 г. до Трайчо Костов и В. Коларов четем: „....Ако присъдата не бъде изпълнена – това ще бъде преценено вътре в страната и в чужбина като капитулация пред вмешателството и без съмнение ще поощри интервентите към ново вмеша-